

14de JAARGANG, NR. 267
21 NOVEMBER 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

2 JAZZ OP PAPIER

3 JAZZ OP DE PLAAT

Reinier Baas, Mark Zandstra, Lucky Thompson, Robert Fonseca, Naked Wolf, Michiel Stekelenburg, Schntzl, Kenturah's Kitchen e.a.

10 JAZZ OP DE PLANKEN

Tineke Postma, Jacob TV e.a.

EN VERDER:

09 Bestsellers en tips Jazzcenter

13 New York Calling (Roos Plaatsman)

14 Gouwe Ouwe (Hessel Fluitman)

14 Europe Jazz Media Chart November

JAZZFLITS 268 KOMT 5 DECEMBER UIT

JAZZNIEUWS

Festival Stranger Than Paranoia verliest provinciale subsidie

Het in hoofdzaak Tilburgse festival Stranger Than Paranoia krijgt in de periode 2017-2020 geen subsidie meer van de provincie Noord-Brabant. Dat staat in het advies van de commissie Kunsten, dat op 3 november door de provincie werd gepubliceerd. Ook andere kunstinstellingen worden gekort. In een brandbrief van enkele gedupeerde Tilburgse instellingen valt te lezen dat het nu 'bijna onmogelijk' wordt om de organisaties in stand te houden. De schrijvers, onder wie de artistiek leider van Stranger Than Paranoia Paul van Kemenade, vinden dit 'onacceptabel'.

Tien jaar Clazz Ensemble viert

In het Bimhuis, Amsterdam is 5 november het tienjarig bestaan van het Clazz Ensemble gevierd. De avond begon met een set van het nieuwe trio Wild Man Conspiracy, met leden van het Clazz Ensemble. Als speciale gast was tenorsaxofonist Chris Cheek uit New York overgekomen. Het Clazz Ensemble trad aan in een topbezetting en speelde een selectie uit de meer dan honderd composities die speciaal voor de band geschreven werden. De entre'actes werden verzorgd door de schrijver Abdelkader Benali, saxofoonkwartet Dicke Luft en Clazz XS. Het twaalfkoppige Clazz Ensemble is een 'small big band' waarin topmusici uit de jazz en hedendaagse muziek samenkomen.

Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Takuya Kuroda in Nijmegen. (Foto: Gustavo Velho)

EERSTE FESTIVAL JAZZ INTERNATIONAL NIJMEGEN SUCCES; TWEDE EDITIE IN 2017

De eerste editie van het Festival Jazz International Nijmegen heeft zo'n 1.300 bezoekers getrokken en had twee uitverkochte avonden. 'Een daverend succes', zeggen de organisatoren, die besloten om volgend jaar een tweede editie op poten te zetten. Het festival vond van 26 tot en met 30 oktober plaats.

Het evenement speelde zich af in Brebl, Lindenberg, Doornroosje, de Bibliotheek en LUX. Onder anderen Aziza (met bassist Dave Holland en saxofonist Chris Potter), het Omer Avital Quintet en trompettist Takuya Kuroda waren van de partij. "Het programma heeft meer publiek getrokken dan we verwacht hadden", zegt Margo Geers Huntink, programmeur van de Lindenberg. Naast de vaste stedelijke en regionale jazzgarde wist het festival ook een jonger en breder publiek te bereiken, zo stelden de organisatoren met tevredenheid vast. Het Nijmeegse festival werkte samen met het Festival Jazz International Rotterdam, dat tegelijkertijd plaatsvond. In beide steden speelden onder anderen het Ben van Gelder Quintet, BOgerous en Einzelgänger.

JAZZ OP PAPIER

HOREN, ZIEN EN VOELEN III

Ernest Borneman op de cover van een boek dat Rolf Aurich & Wolfgang Jacobsen over Borneman als film- en televisiesiedeskundige schreven. Titel: 'Ernest Borneman: Film, Fernsehen, Fremde' (München: edition text + kritik, 2016).

EEN SELECTIEVE BIBLIOGRAFIE VAN ERNEST BORNEMAN

Een strikt chronologische volgorde is ondoenlijk. Bornemans artikelen waren nogal eens bewerkingen van zijn vorige; het is niet altijd na te gaan welke de originele versie was. Ongepubliceerde manuscripten zijn niet opgenomen.

The Anthropologist looks at jazz [serie]

in: The Record Changer, april 1944-febr. 1945 [Jazz and the anthropologist ; Towards critical standards; Applying the standards ; The Historical background ; The Roots of American Negro music ; Afro-American music ; From worksongs to blues ; Spirituals and ring shouts ; From minstrelsy to jazz ; From jazz to swing] Herdr. in: A Critic Looks at Jazz. - London: Jazz Music Books, 1946. - 53 p. - geniet

Questions and Answers [rubriek]

in: The Record Changer, 1944-1947; o.a. Roger Pryor Dodge. Jazz critic looks at anthropologist [kritiek op Borneman, met diens weerwoord] in: The Record Changer, okt. 1944 Herdr. in: Roger Pryor Dodge. Hot Jazz and Dance: collected writings 1929-1964. - New York, 1995. - p. 126-140, m.n. p. 133-137

King Jazz,

in: The Record Changer, jan. 1946, p. 8-10

The Anthropologist looks back,

in: The Record Changer, aug. 1947, p. 14

The Jazz cult I: intimate memoirs of an acolyte,

in: Harper's Magazine, febr. 1947, p. 141-147

The Jazz cult II: war among critics,

in: Harper's Magazine, maart 1947, p. 261-273 Herdr. Jazz Cult I en II in: Eddie Condon & Richard Gehman (ed.). Eddie Condon's Treasury of Jazz. - New York 1956/London, 1957.- p. 51-85

Back to Berlin: the diary of a native's return,

in: Harper's Magazine, aug. 1948, p. 58-66

Both schools of critics wrong,

in: Down Beat, 30 juli & 13 aug. 1947

Hussah! Hot Club's Quintet rides again,

in: Down Beat, 17 dec. 1947

Rex [Stewart] wows Parisians,

in: Down Beat, 14 jan. 1948

Nice fête melange of fights, gaiety, occasionally jazz,

in: Down Beat, 24 maart 1948

Bop will kill business unless it kills itself first:

Louis Armstrong (1948) [onderling gesprek tussen Louis Armstrong, Barney Bigard en Mezz Mezzrow]

in: Down Beat, 7 april 1948 Herdr. in: Joshua Berrett (ed.). The Louis Armstrong Companion: eight decades of commentary - New York, 1999, p. 144-151

Again French élan drowns out jazz but daunts none,

in: Down Beat, 16 juni 1948

Diary-68 hours without sleep,

in: Down Beat, 25 aug. 1948

Rubriek in Melody Maker, vanaf 1948 onregelmatig, van 6 mei 1950-12 dec. 1953 vrijwel wekelijks, daarna incidenteel tot 1955. Hieruit:

One night stand: early American piano music,

in: Melody Maker, 17 maart 1951

A Message jazzmen should ponder on,

in: Melody Maker, 22 aug. 1953

Blues on a half bottle of gin,

in: Melody Maker, 5 juni 1954

The Problems of progress in jazz: an analysis of André Hodeir's theories,

in: Jazz Journal, okt. 1954, p. 4-5

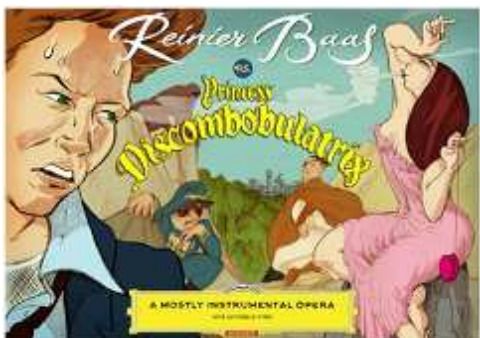
[...vervolg op pagina 16](#)

De delen I en II van 'Horen, zien en voelen' staan in Jazzflits 265 en 266

JAZZ OP DE PLAAT

REINIER BAAS

Reinier Baas vs Princess Discombobulatrix
Eigen Beheer

Bezetting:

Reinier Baas (g, p), Nora Fischer (voc), Natanael Ramos (tp), Ben van Gelder (as), Joris Roelofs (kl), David Kweksilber (kl), Clemens van der Feen (b), Martijn Vink (d) en gasten.

Gitarist Reinier Baas (1985) deinst niet terug voor een ambitieus project. Sinds 2010 toert hij de wereld over met The More Socially Relevant Jazz Music Ensemble met alle grote namen uit de jongere generatie jazzmuzikanten. Baas maakte eerder drie studioalbums en een live-album. 'Mostly Improvised Instrumental Indie Music' werd in 2013 bekroond met een Edison.

‘Een jazzopera die de moeite waard is’

Het North Sea Jazz Festival kende in 2015 de vrije compositieopdracht aan Reinier Baas toe, waarmee de basis werd gelegd voor de cd 'Discombobulatrix', een heuse jazzopera met een grote bezetting en met libretto en zang van sopraan Nora Fischer. Kosten noch moeite werden gespaard om er een monumentaal werk van te maken.

'Discombobulatrix' is een grotendeels instrumentale, geïmproviseerde surrealistische opera in drie aktes. De cd wordt in zijn meest luxe versie geleverd in een fraaie metalen doos met werk van strip-tekenaar Typex. Het verhaal gaat over een prinses die dood en verderf zaait. Dat moet je wel weten want aan de muziek is niet af te horen dat iedereen in de opera een afschuwelijke dood sterft. Interessanter is de vraag of de opera in muzikaal opzicht de moeite waard is en het antwoord is een volmondig ja. Baas haalt alles uit de kast om de grenzen van de jazz op te rekken in een aantal zeer nerveuze stukken met een stortvloed aan snelle noten, maar er zijn ook rustpunten. Boeiend is ook de bijdrage van de klassiek geschoolde Fischer.

Hans Invernizzi

(www.reinierbaas.com)

Bekijk de opera bij Vrije Geluiden:
<http://bit.ly/2fjbTOW>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

LUCKY THOMPSON

Bop & Ballads
Sonorama

Bezetting:

Lucky Thompson (ss, ts), Michael Naura (p), Hajo Lange (b), Heinz von Moizy (d) + o.a. Klaus Marmulla (as), Helmut Reinhardt (bars) Hans Koller, Georges Grenu (ts), Jimmy Gourley (g).

De muziek op de cd 'Bop & Ballads' werd in Hamburg opgenomen tijdens twee Jazz-workshop-concerten van de publieke omroep NDR. De opnamen dateren van 17 april 1959 en 22 april 1960, en zijn wat gemixt op de plaat gekomen. Waarschijnlijk voor de afwisseling, want de bezettingen op de opnamedata weken ietsjes van elkaar af. De constante factor is de Amerikaanse saxofonist Lucky Thompson.

‘Lucky Thompson op dreef in '59 en '60’

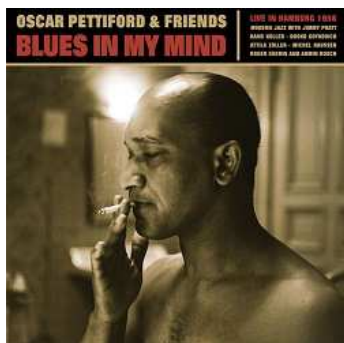
De cd opent met 'Summertime', door Thompson gespeeld op zijn sopraansax. Dat klinkt wat iel, omdat je bij hem eerder een tenor verwacht. Vervolgens pakt hij die tenor dan toch en speelt hij een snelle eigen compositie. In zijn eentje met het ritmetrio. Het klinkt alsof hij het zo uit de losse pols doet. En dat in dat tempo! 'Cherokee', dat elders op de cd staat, is van hetzelfde laken een pak: losjes, gecontroleerd en snel. Maar ook in ballads weet Thompson de weg als in zijn broekzak. Hij kiest voortdurend anders om ten slotte steeds weer terug te komen op zijn uitgangspunt. 'Deep passion' is een klassiek voorbeeld van hoe je een ballad speelt. Thema, enkele chorussen en afsluitend thema. Telkens het thema, maar steeds even anders. Intrigerend.

Hessel Fluitman

Lucky Thompson live in 1957 (Parijs):
<http://bit.ly/2fOqpSw>

OSCAR PETTIFORD & FRIENDS Blues In My Mind

Sonorama

Bezetting:

Dusko Goykovich, Roger Guerin (tp),
Hans Koller (ts, kl), Armin Rausch (p),
Michel Hausser (vibr), Attila Zoller (g),
Oscar Pettiford (b), Jimmy Pratt (d).

Bij het Berlijnse label Sonorama lijkt men net zo'n rijke bron aan live-opnamen te hebben aangeboden als bij het Nederlands Jazz Archief. Het archief kan putten uit de banden waarop impresario Lou van Rees rond 1960 door hem georganiseerde concerten vastlegde. De Berlijners hebben toegang tot de live-opnamen die de publieke omroep NDR in Hamburg in dezelfde tijd maakte. Vaak staan Amerikaanse musici centraal, met Duitse of ook wel Nederlandse begeleiders. De stukken die door bassist Oscar Pettiford & Friends op 'Blues In My Mind' worden gespeeld variëren van 'Moanin' en 'Are you real?' uit de hardbop, tot 'After you've gone' (dixie met een swingende touch). Ze werden in 1958 live in Hamburg opgenomen. Verder is er eigen werk van vibrafonist Michel Hausser en gitarist Attila Zoller. Pettiford zelf bracht geen stukken in.

‘Leider en ‘friends’ spelen hecht samen

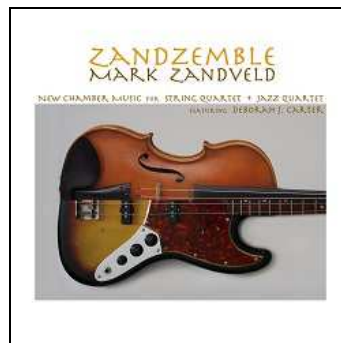
Als Zoller 'Tune up' van Miles Davis verwachtingsvol inleidt, verbaast het niet dat er een razendsnelle versie uit voortkomt. Zoller vindt de weg blindelings in de akkoorden. Saxofonist Hans Koller vliegt vervolgens in zijn solo niet uit de bocht. Een stukje hemelbestormende muziek. 'Sometimes I'm happy' is in een vlot nieuw jasje gestoken, waarin de trompettisten Dusko Goykovich en Roger Guerin samen en tegen elkaar op spelen. De formatie speelt op de cd over het algemeen als een groep samen. De musici studeerden dan ook drie dagen op het programma. Dat wierp zijn vruchten af.

Hessel Fluitman

Beluister hier het stuk 'Moanin':
<http://bit.ly/2eQtBs0>

MARK ZANDVELD Zandzemble

Dot Time Records

Bezetting:

Mark Zandveld (b), Deborah J. Carter (voc),
Gunnar Graafmans (vibrafoon, perc),
Jeen Rabs (g), Mirco Wesolly (v), Aili Deiwiks (v),
Yanna Pelsers (viola), Veit Steinmann (c).

Bassist en componist Mark Zandveld kennen we van zijn vaste formatie Zandscape en het begeleidingswerk dat hij doet voor jazz-zangeres en echtgenote Deborah J. Carter. Voor zijn laatste cd nodigde Zandveld zijn eega en een klassiek strijkwartet uit om een nieuwe groep, Zandzemble, te vormen. De al vele jaren zeer productieve Zandveld schreef tien nieuwe stukken waarin we, naast zijn band, violen en cello horen en Deborah J. Carter teksten reciteert en zingt. Ze schreef die lyrics zelf. In de liner notes schrijft Johanan Bickhardt van Dot Time Records, Zandvelds platenmaatschappij, dat de Amsterdamse bassist zich niets aantrekt van grenzen tussen genres. Het is dan ook niet verwonderlijk dat jazz en klassieke muziek naadloos in elkaar overgaan. Je mag zijn werk cross-over muziek noemen of klassieke jazz of Third Stream: Zandveld zal er niet van wakker liggen. En terecht. Want wie altijd binnen de lijntjes kleurt, vernieuwt zich niet.

‘Aangenaam, beschaafd, zonder fratsen

Zoals we van Zandveld gewend zijn is de productie weer uiterst verzorgd en wordt er aangenaam beschaafd gemusiceerd zonder fratsen. De strijkers strijken zoals je dat van klassiek geschoolden mag verwachten en de jazzmannen cirkelen lichtvoetig om hen heen. Carter is prominent aanwezig als vocaliste maar volledig ten dienste van de fraaie, veelzijdige composities van manlief, die in al zijn bescheidenheid weer precies de juiste (hoeveelheid) basnoten neerlegt.

Hans Invernizzi

www.zandzemble.com

Bekijk een video van deze formatie:
<http://bit.ly/2fyxUvD>

THEATERGROEP FLINT
Sal Ek Altyd Wit Wees
Eigen Beheer

Bezetting:

Wolter Wierbos (tb),
 Ernst Glerum (p, b),
 Felix Strategier (voordracht, acc).

De mensen van Theatergroep Flint gaan bij hun voorstellingen uit van het gesproken woord, ze maken literair muziektheater. Enkele jaren geleden brachten ze de gedichten van de Zuid-Afrikaanse dichteres Ingrid Jonker. Voordrachtskunstenaar en accordeonist Felix Strategier werkte toen samen met saxofonist Sean Bergin, Zuid-Afrikaan van geboorte, en cellist Ernst Reijseger. De voorstelling 'Sal Ek Altyd Wit Wees' is gebaseerd op het werk van de Zuid-Afrikaanse dichteres Antjie Krog. Deze keer benaderde Felix Strategier trombonist Wolter Wierbos en bassist Ernst Glerum. De geest van de in 2012 overleden Sean Bergin is in dit stuk nog levend. Veel muziek is van zijn hand. Andere composities diepte muzieksamensteller Ernst Glerum uit zijn eigen oeuvre op en dat van Curtis Clark. Ook Felix Strategier droeg enkele stukken bij.

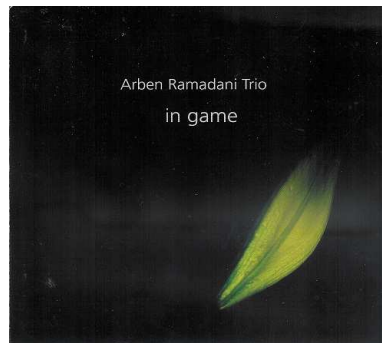
‘ **Tekst en muziek versterken elkaar** ’

De cd 'Sal Ek Altyd Wit Wees' is een weerslag van de voorstelling. De combinatie van woord en muziek is bijzonder. De voordracht is indringend. De intense gedachten van de dichteres en de mooie passende muziek scheppen een prachtige sfeer. Tekst en muziek versterken elkaar. Het is imponerend om te horen hoe precies de beide zelfstandige entiteiten in elkaar passen. Al vind ik wel eens dat de tekst overheerst. Maar dat komt natuurlijk omdat ik een muzikman ben, terwijl de voorstelling juist draait om de gedichten.

Hessel Fluitman

Voor meer informatie over de voorstelling:
http://theatergroepflint.nl/?page_id=2356

ARBEN RAMADANI TRIO
In Game
Arben Ramadani Records

Bezetting:

Arben Ramadani (p),
 Maciej Domaradzki (b),
 Thorsten Grau (d),

De Kosovaar Arben Ramadani studeerde aan het Codarts in Rotterdam bij onder anderen Rob Kreefeld en John Taylor en is inmiddels zelf docent. In november verscheen zijn debuut-cd 'In Game'. Ramadani begon als klassiek geschoold pianist met favorieten als Bach, Bartok en Schönberg. Die invloeden, vooral Bach, zijn hoorbaar, maar dit is toch een echte jazz-cd geworden.

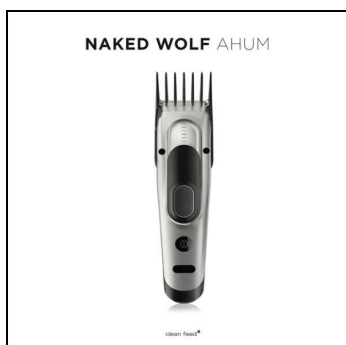
‘ **Prachtige bezonken luisterjazz** ’

Ramadani's stijl is bijzonder. Gebaseerd op de klassieke jazztraditie zijn de composities (alle van eigen hand) bezwangerd door Albanese invloeden. Zijn toucher is lichtvoetig, maar de sfeer roept soms een zwaarmoedig Balkangevoel op. Toch wordt dit alles gespeeld met een gemakkelijke, subtiele swing, bescheiden en effectief ondersteund door drums en bas. Tussen de vele pianotrio's die zich aandienen is dit een opvallende groep, en ook anders dan het doorsnee trio. Dat komt niet alleen door de smetteloze pianotechniek, zelfs niet door de spannende composities, maar vooral door de unieke benadering waarbij de Albanese invloed er niet duimendik op ligt maar wel steeds onderhuids aanwezig is, en op organische wijze vermengd wordt met Bach. Jazz met een klassiek sausje is het desalniettemin niet, wel prachtige bezonken luisterjazz om in weg te dromen in nostalgie en heimwee. De titel van de cd slaat op het feit dat het leven een spel is. Ramadani kiest voor een spel dat serieus en vol toewijding is en daarmee is hij een aanwinst voor de jazzpodia.

Tom Beetz

<http://arbenramadani.com/>

Beluister hier live het titelnummer van de cd:
<http://bit.ly/2fM6AHM>

NAKED WOLF**Ahum****Clean Feed****Bezetting:**

Felicity Provan (tp, voc),
 Yedo Gibson (ss, ts, bars, kl),
 Mikael Szafirowksi (g, voc), Luc Ex (bg),
 Gerri Jäger (d, perc)

De typische hoekige vlechtwerkjes van Captain Beefheart vormen al vele jaren een goed model voor bands uit de avant-rocksector. Ook het Amsterdamse Naked Wolf tapt regelmatig uit dat vaatje. Maar wat we eigenlijk zelden horen, is een saxofonist die op sopraan vrijwel net zo klinkt als de grote Don Van Vliet: rauw, onbespoten en wars van klassieke techniek. In een aantal stukken is dat precies wat Yedo Gibson doet. Verder vormt hij een prima koppel met trompettiste Felicity Provan, die haar onopgesmukte klank tegen de rauwere aanpak van de Braziliaanse rietblazer zet. Haar zangstem is even lyrisch als haar trompetspel en geeft de groep ook een eigen klank.

‘**Naked Wolf is een echt collectief**’

‘Ahum’, het tweede album van de groep, wisselt tussen instrumentale stukken, waarin strakke ritmes en blazersarrangementen worden afgewisseld met vrije passages en vocale nummers met teksten in het Engels, Frans en Nederlands (‘School der poëzie’ van Lucebert, door Provan met haar charmante Australisch accent gezongen). In vergelijking met het titelloze debuutalbum is toetsenman Ofir Klemperer verdwenen, en daarmee ook de belangrijkste componist van die eerste plaat. Nu leveren alle bandleden materiaal aan, waardoor variatie ontstaat, maar het eigen gezicht van de groep intact blijft. Want als iets duidelijk wordt aan ‘Ahum’ is dat Naked Wolf een echt collectief is, en geen verzameling egotrippende individuen.

Herman te Loo

Luister hier naar tracks van de cd:
<http://bit.ly/2eWz7M2>

MICHEL STEKELBURG 5**Layers****ZenneZ Records****Bezetting:**

Michiel Stekelenburg (el-g),
 Efraim Trujillo (ts),
 Jeroen van Vliet (p),
 Guus Bakker (b), Pascal Vermeer (d).

Michiel Stekelenburg (1979) heeft de *harde* rock voorgoed achter zich gelaten. Hoorde je op zijn eerste cd ‘Hypnos’ nog sporen van zijn verleden in de grungerockgroep Vals Licht; met jazzmannen als Efraim Trujillo op tenorsaxofoon, Jeroen van Vliet op piano, Guus Bakker op contrabas en Pascal Vermeer op drums aan zijn zijde presenteert Michiel op zijn tweede album ‘Layers’ alleen moderne jazz, maar van gefreak is geen sprake. Het is hier en daar werk met een stevig randje en daar is niets op tegen. Je hoeft je achtergrond als muzikant niet te verloochenen. Dus een beetje ‘beschaafde’ rock duikt in de elf eigen composities wel op. ‘Layers’ onderscheidt zich door een grote variëteit aan stijlen. Zo is het slotnummer ‘Letter to Missouri’ een etherisch akoestisch stuk met een tokkelgitaar, dat sterk contrasteert met bijvoorbeeld ‘Bloom’ waarin Stekelenburg de effectbak zijn werk laat doen.

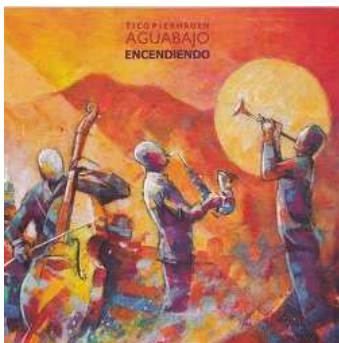
‘**Genoeg avontuur om te blijven boeien**’

Bakker en Vermeer deden ook al mee op ‘Hypnos’. Op ‘Layers’ horen we de meesterlijke tenorist Efraim Trujillo en de uitnemende Jeroen van Vliet op piano. Zij verrijken de sound van de band. Het samenspel is doordacht, met veel wisselingen tussen de solopartijen. Af en toe mag Michiel Stekelenburg uitpakken maar hij bezondigt zich niet aan ellenlange egotripperij en dat siert hem. ‘Layers’ is daardoor een zeer genietbare cd geworden met genoeg avontuur om te blijven boeien.

Hans Invernizzi

(www.michielstekelenburg.nl)

Bekijk de groep live in Paradox, Tilburg:
<http://bit.ly/2g65quI>

TICO PIERHAGEN AGUABAJO**Encendiendo**
Eigen beheer**Bezetting (o.a.):**

Tico Pierhagen (p),
Jose Miguel Juvinao (b),
Juan Guillermo Aguilar 'cosito' (perc).

Pianist Tico Pierhagen is een muzikant met een missie. Geboren in Colombia en opgegroeid in Nederland bij pleegouders, bleek hij al vroeg een muzikaal talent. Terug in zijn geboorteland zet hij zijn muzikale talent in voor ontheemde kinderen, kinderen die niet zo'n fraaie start hebben gekregen als hij. Zijn stichting, de Doris Tuapante Children Foundation, welke is vernoemd naar zijn overleden biologische moeder, is gelieerd aan SOS kinderdorpen. De helft van de opbrengst van 'Encendiendo' gaat naar dit goede doel. En om kort te zijn: de cd is fantastisch. Tico Pierhagen en zijn band Aguabajo vermengen jazz met Colombiaanse muziek en doen dat swingend, gevarieerd en spannend.

‘ **Swingend, gevarieerd en spannend** ’

Op de cd worden we meegenomen in allerlei sferen, van uitbundig tot ingetogen. De composities van Pierhagen hebben een vanzelfsprekende losheid. Ze zijn nieuw, origineel, maar zitten met draadjes vast aan de hedendaagse jazz en salsa. De groep bestaat uit een mix van Nederlandse en Zuid-Amerikaanse muzikanten in wisselende bezettingen van kwartetformaat tot een grotere bezetting met strijkers. Er zitten solisten van formaat tussen, zoals saxofonist Efraïm Trujillo en percussiespeler Martin Verdonk. Als toegift is er een verrassende bijdrage van zangeres Maria Catharina. Het zal u duidelijk zijn dat de cd 'Encendiendo', die ook nog eens is verpakt in een mooie klaphoes, geen miskoop zal zijn. Het is eerder een pareltje dat de komende donkere winterdagen zeker zal opvrolijken. De wetenschap dat er ook nog goede dingen gebeuren met de opbrengst, moet het niet moeilijk maken om deze cd snel te bestellen.

Sjoerd van Aelst

(www.ticopierhagen.com)

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2c6jflI>

VALENTIN CLASTRIER/STEVEN KAMPERMAN**Fabuloseries**
Home Records**Bezetting:**

Valentin Clastrier (elektroakoestische draailier),
Steven Kamperman (Bb-kl, Eb-kl, a-kl, ss).

Je kunt hem gerust een icoon van de West-Europese volksmuziek-impro noemen, de Fransman Valentin Clastrier. In de jaren tachtig wierp hij zich op als de emancipator van de draailier, met name in de legendarische groep Le Bûcher des Silences. En wie hem bezig hoort op zijn elektrisch versterkte instrument zal zich erover verbazen dat hij niet enorm veel navolging heeft gekregen. In zijn handen is de vieille à roue, zoals het instrument in het Frans heet, een compleet orkest, met behulp van de nodige elektronica, maar net zo goed zonder.

‘ **Ademloos luisteren naar de verhalen** ’

Al enige tijd speelt hij regelmatig samen met de Nederlandse rietblazer Steven Kamperman, ook al zo'n voorvechter van de geïmproviseerde muziek op basis van (West-Europese) volksmuziek. De titel van hun debuutalbum, 'Fabuloseries', werkt twee kanten op. Enerzijds verwijst hij naar de fabelachtige instrumentale techniek van het tweetal, en anderzijds naar de vertellende aard van hun muziek. Want die is beeldend en bestrijkt een enorm scala aan sferen en gevoelens. Van de vrolijke kermismuziek van 'Tout va bien' (met de draailier als een dolgedraaid kermisorgel) tot de griezelverhaalgeluiden van 'Hostile et sauvage', met rauwe klarietkreten en synthesizerachtige klanken van Clastrier. In veertien stukken zet het tweetal een complete verhalenbundel neer waarnaar het ademloos luisteren is.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van het album:
<http://bit.ly/2eWaIDj>

HANS KOLLER & FRIENDS Big Sound Koller (Sonorama)

De Duitser Hans Koller was in de jaren vijftig van de vorige eeuw een beroemd tenorsaxofonist die vaak met Amerikaanse bezoekers meespeelde. Begin 1961 stond hij in een studio van de Hamburgse omroep NDR met zijn vaste kwartet en een zeven man sterke blazerssectie. Ondanks deze omvang is het geluid van de groep op 'Big Sound Koller' overzichtelijk en genuanceerd. Een van de trompettisten is de 21-jarige Ack van Rooijen. Meteen in het eerste nummer 'Lonely' soleert hij twee keer heel verstillend en intens. Bassist was de Amsterdammer Joop Christoffer. Koller geeft iedereen wel een keer ruimte om te soleren, maar is zelf onmiskenbaar de grote man. Zijn welig grote geluid hoor je steeds terug. Sterk en dramatisch.

Hessel Fluitman

Beluister hier fragmenten van de cd:

<http://bit.ly/2fyPEF6>

ROBERTO FONSECA ABUC (Impulse)

De Cubaanse pianist Roberto Fonseca heeft al een fikse loopbaan achter de rug. Als lid van de Buena Vista Social Club werd hij rond de eeuwwisseling als begeleider gelanceerd. Sindsdien maakt hij stormachtig carrière. Fonseca besteedt veel aandacht aan de Cubaanse muziek in al haar facetten. Ook op 'ABUC' verwerkt hij oude en nieuwe stromingen. Hij voegt ze tezamen tot een kokende eruptie van Cubaanse muziek. Fonseca neemt je mee in zijn dans door de Cubaanse muziekgeschiedenis. Als eerbewijs aan Ray Bryant heeft hij diens compositie 'Cubano chant' als begin (orkestraal) en slot (pianosolo) opgenomen, met Trombone Shorty in de opening als gastsolist. Meeslepend en heftig.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/2eQI8nn>

SCHNTZL Schntzl (W.E.R.F.)

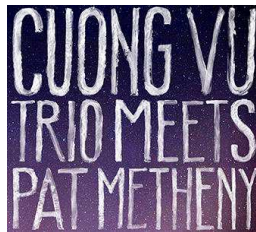
Het Belgische duo Schntzl opende Festival Jazz International Rotterdam en na afloop verkochten ze cd's. Vandaar deze recensie. Het duo is Hendrik Lasure op toetsen en Casper Van De Velde op drums, percussie en allerlei effecten. Misschien was er wat nervositeit tijdens hun concert want hun mooi opgenomen cd klinkt een stuk resoluter en stabiel. Let bijvoorbeeld eens op de minimal music in 'Dame en Konijn' waarvoor Phillip Glass blijkbaar model stond. Tijdens het concert miste ik een bas die voor meer ruggengraat kan zorgen, maar de cd is toch wat meer in balans. Hendrik en Casper zijn twee jonge honden die het avontuur zoeken én vinden. Ze zijn beiden enorm artistiek en tsja, die bassist, die meldt zich wel een keer.

Peter J. Korten

Beluister hier een track van het album:

<http://bit.ly/2fu1e62>

CUONG VU TRIO Meets Pat Metheny (Nonesuch)

Dit is zo'n album in de categorie: 'we wilden het al lang maar het kwam er niet van'. In de Avatar Studios in New York nam het Cuong Vu Trio (Cuong Vu (t), Stomu Takeishi (b) en Ted Poor (d)), zeven stukken op, met als gast gitarist Pat Metheny. Hoewel er ook zorgvuldig melodieuze gemusiceerd wordt, zijn er ook spannende stukken bij die ronduit heftig zijn. Ongemakkelijk schurend, scheurend, wringend. Experimenteel zelfs. Daarbij zijn Vu en Metheny volledig aan elkaar gewaagd en hun spierballensound zit barstensvol effecten. Vu is een virtuoos en speelt net zo gemakkelijk een ballad als ook kabaal waarmee je de visite de deur uit krijgt. Metheny is niet altijd heel herkenbaar, maar wel strijdlustig, met veel lef. Even wennen maar héél avontuurlijk.

Peter J. Korten

Beluister een track van de cd:

<http://bit.ly/2ftXqS7>

KENTURAH'S KITCHEN Oeroeboeroe (Eigen Beheer)

'Oeroeboeroe' is de tweede cd van Kenturah's Kitchen. Dit jazztrio speelt spannende melodische muziek, met veel tentakels in de jazztraditie. De drie muzikanten hebben een gelijkwaardige rol. Ze creëren een open groepsgekluid met veel lucht en rust. Je hoort in het spel van pianist Ed Baatsen dat pianist Ahmad Jamal een van zijn favorieten is. Er zijn mindere helden om je door te laten beïnvloeden. Alle nummers zijn van Ed Baatsen en wat hij schrijft snijdt hout; geen geneuzel, maar ferme stukken muziek met een kop en een kont. Dat geldt voor uptempo evenals voor de meer ingetogen stukken. Zijn partners in crime zijn Han Slinger op bas en Bert Kamsteeg op drums. We horen solo's en begeleiding naadloos in elkaar overgaan zonder de stereotype rolverdeling. Dat maakt dat dit trio je bij de les houdt. Nergens slaat de verveling toe. Prachtige eigentijdse jazz in tien composities.

Sjoerd van Aelst

VARIA

Prinses Christina Jazz Concours

Op zaterdag 26 en zondag 27 november vinden in het Bimhuis in Amsterdam de selecties plaats van het Prinses Christina Jazz Concours, een concours voor jazzmuzikanten van 12 tot en met 21 jaar. In totaal veertig bands hebben zich ingeschreven.

Op 26 november spelen alle solisten, duo's en bands (vanaf 9.30 tot 21.30 uur). Zondagmorgen treden de bigbands op. De beste ongeveer zeven deelnemers gaan door naar de finale, die op zondagmiddag om 15.00 uur gehouden wordt. Een jury, bestaande uit onder anderen presentator Co de Kloet, bassist Joris Teepe en zangeres Francien van Tuinen kiest de finalisten. De selecties zijn gratis toegankelijk voor publiek. Voor de finale zijn kaarten te koop via het Bimhuis.

Het Prinses Christina Jazz Concours wordt eens in de twee jaar georganiseerd in het Bimhuis. De organisatoren hopen op deze wijze jongeren te stimuleren om jazz te spelen. Deelnemers krijgen na afloop van hun optreden tips en adviezen van juryleden om zich verder te ontwikkelen. De prijzen zijn gericht op de verdere ontwikkeling van jonge jazzmuzikanten. Finalisten maken bijvoorbeeld kans op een studiereis naar New York, een optreden op het North Sea Jazz Festival of een les bij een bekende jazzmusicus naar eigen keuze.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 14 november 2016

- 1 Tom Harrell**
Something Gold, Something Blue (High Note)
- 2 Dave Douglas/Frank Woeste**
Dada People (Green Leaf)
- 3 Dave Holland**
AZIZA (Dare2)
- 4 Donny McCaslin**
Beyond Now (Motema)
- 5 Cannonball Adderley**
One for Daddy-O (NJA)

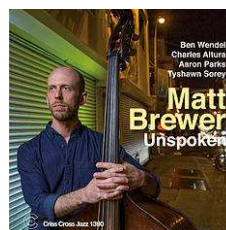
Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center.

TIPS JAZZ CENTER

- 1 BEN VAN GELDER**
Among Verticals (Eigen Beheer)

Met zijn 'vaste' New Yorkse begeleiders levert saxofonist Ben van Gelder andermaal een puike hedendaagse jazz-cd af. Laten we onze jazztalenten koesteren en ondersteunen waar nodig!

- 2 MATT BREWER**
Unspoken (Criss Cross)

De bassist als leader! Hier een goede zet met onder anderen pianist Aaron Parks en Chick Corea's gitarist Althura. Lekker uptempo jazz van wereldklasse.

- 3 RUDY ROYSTON**
Rise Of Orion (Green Leaf)

Meesterdrummer Royston in een kleine intieme setting met alleen sax en bas. Je mist niets en hoort hoe geweldig deze muzikanten samenspelen.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JACOB TV The News

Datum en plaats:

8 november 2016,
Den Bosch, Verkadefabriek.

Als onderdeel van November Music, een muziekfestival in Den Bosch waar een week lang muziek van alle soorten te horen is, vond een bijzonder concert plaats van Jacob TV. Hij is een Nederlandse componist die in Amerika een grote naam heeft, maar hier tamelijk onbekend is gebleven. TV is de naam die de Amerikanen hem hebben gegeven omdat ze zijn naam (Ter Veldhuis) niet kunnen uitspreken. Jacob TV componeert muziek met tv-beelden (wat dat betreft is zijn naam ook terecht), documentaires en films. Daarbij spelen grenzen van muzikale stijlen (jazz, pop, klassiek) geen rol. 'The News' werd uitgevoerd door f.c. jongbloed, een studentenensemble van het Tilburgse Fontys Conservatorium onder leiding van gitarist Aart Strootman. 'The News' is een avant-garde jazzopera die zich volledig in het jazzdomein bevindt. De muziek wordt gemaakt door fragmenten nieuws van Amerikaanse tv-zenders te verknippen en te manipuleren. Door snelle herhalingen van kleine fragmenten te combineren met iets langere fragmenten lijkt het of de onderwerpen zingen. Dat zingen wordt versterkt door twee 'nieuwsanchors' (zangeressen Sanne Rambags en Hanna van Rooijen), die gezeten aan een nieuwsdesk meezingen of als een koor in het Griekse drama lucht geeft aan hun gevoelens van vrees, medelijden en hoop. Een elfmansorkest (met vijf vrouwen) geeft zijn eigen commentaar met indringende soft-swingende jazz. 'The News' is een verbijsterend mooie, zo niet geniale compositie. Elke uitvoering van dit stuk zal anders zijn, want de nieuwsfragmenten waarmee de muziek wordt gemaakt worden actueel gehouden, vaak niet ouder dan twee weken. In Den Bosch op de Amerikaanse verkiezingsavond waren naast het nieuws over Somalië, Irak, McDonalds en de global warming, hoofdrollen weggelegd voor Trump en Clinton. TV's visie was duidelijk: Trump is een gevaarlijke racistische gek, maar Clinton is geen haar beter.

Tom Beetz

JAZZ OP DE PLANKEN

De 'nieuwslezeressen' Sanne Rambags en Hanna van Rooijen.
(Foto: Tom Beetz)

Componist Jacob TV (Foto: Tom Beetz)

TINEKE POSTMA QUINTET

Bezetting:

Frederik Köster (tp),
Tineke Postma (sax),
Marc van Roon (p),
Frans van der Hoeven (b),
Tristan Renfrow (d).

Datum en plaats:

6 november 2016,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

Tineke Postma speelde bij Hothouse Redbad in Leeuwarden het laatste concert van de speciale tournee die ze als Boy Edgarprijs-winnaar 2015 mocht maken. Vanwege die prijs kon ze zich ook een vijfde man bij de groep veroorloven. Dat was de Duitse trompettist Frederik Köster. In plaats van vaste slagwerker Martijn Vink was Tristan Renfrow meegekomen. Die bleek een eigen geluid en techniek te hebben. Zijn stijl van begeleiden was heel eigentijds Amerikaans, met veel precieze zestiende noten. Zijn slagen knetterden op dubbele snelheid de zaal in. Heel alert stimuleerde hij de overige musici regelmatig om verder te gaan dan ze waren gewend. Trompettist Frederik Köster had flink wat eigen composities ingeleverd, zodat hij echt zijn eigen spel kon maken. Binnen zijn solo's week hij met zijn 'growls' en lage tonen af van het bekende beeld van trompetspel. Hij had een stevige, bijna aardse toon. Zo drukte hij ook een behoorlijk stempel op het geluidsbeeld van de groep en gaf hij het regelmatig een nieuwe balans. Tineke Postma zelf is momenteel regelmatig met het werk van saxofonist Eric Dolphy bezig. Uit zijn oeuvre koos ze voor dit concert het alt-saxstuk 'Miss Ann'. Met haar interesse voor Dolphy (1928–1964) valt ze niet zozeer 55 jaar terug, maar vindt ze nieuwe wegen om steeds vrijer te kunnen spelen. Haar spel tijdens het concert was een voortdurende zoektocht. Iets wat ook haar kompanen op het podium niet vreemd was.

Hessel Fluitman

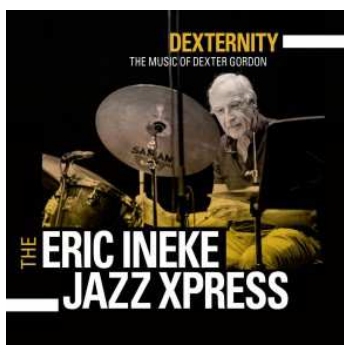
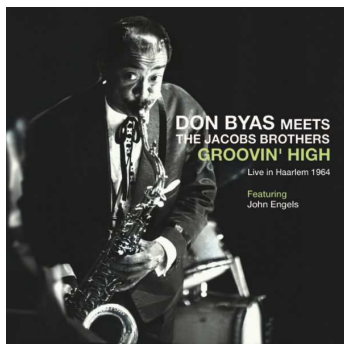
Tineke Postma (li) en Frederik Köster. (Foto: Willem de Rhoter)

Invaller Tristan Renfrow. (Foto: Willem de Rhoter)

CO LIVE!**NPO Soul & Jazz****Datum en plaats:**

6 november 2016,
Nick Vollebregt, Laren (NH).

Luister hier naar fragmenten uit 'Co Live' van 6 november 2016 (NTR):
<http://bit.ly/2f1vvbF>

Oude tijden lijken te herleven: live-jazz vanuit Nick Vollebregt. Het interieur, grotendeels in een overheersende bruintint, ademt de sfeer van een doorrookte jazzkroeg van een halve eeuw geleden. De horeca-instelling in Laren (NH) was de plek van waaruit vanaf de jaren zeventig tot 2004 wekelijks het jazzradioprogramma Tros Sesjun live werd uitgezonden. Talrijke albums, live opgenomen tijdens die uitzendingen, getuigen daarvan. Enig nadeel van het café is de bar of liever de luidruchtige types die daar neerstrijken. De bar ligt – gelukkig – in de achterzaal, maar een akoestische barrière in de vorm van bijvoorbeeld een transparante schuifwand zou op sommige momenten geen overbodige luxe zijn. Of hoort dat achtergrondgewaauw gewoon bij een ouderwetse jazzkroeg? Na binnenkomst komt eerst de barzaal, daarna een tussenzaal en vervolgens een groot uitgevallen serre. In de laatste ruimte bevinden zich de radiofaciliteiten en de ruimte voor de muzikanten. Het uitzicht vanuit de tussenzaal is beperkt.

De tijden zijn veranderd. 'Co live!' is alleen de eerste zondag van de maand 'live' te horen. Van 14.00 tot 16.00 uur 's zondagsmiddags zijn de opnamen die dezelfde dag via 'themazender' NPO Soul & Jazz (vroeger NPO radio 6) tussen 19.00 en 21.00 uur worden uitgezonden. Helaas niet via de voor iedereen te ontvangen ouderwetse FM, maar via kabel, online en DAB+. 'Co live!' is een jazzmagazine met live optredens. Co is in dit geval Co de Kloet, de jazzman van de NPO.

'Co live!' is een afwisselend, levendig en actueel programma dat eigenlijk verdient ook via FM te worden uitgezonden.

Zondag 6 november presenteerde Frank Jochemsen van het Nederlands Jazzarchief de nieuwste cd in de serie '**Treasures Of Dutch Jazz**': tenorsaxofonist **Don Byas** met de Jacobs Brothers (bassist Ruud en pianist Pim) en drummer John Engels. De laatste nam het eerste exemplaar in ontvangst. De voorganger van Co de Kloet, jazzradioman Aad Bos (1931), was getuige van de presentatie van de VARA-opname van een nachtelijk concert in Haarlem uit 1964.

Tafelgast in deze uitzending was ook drummer **Eric Ineke** met zijn JazzExpress. Ook hij presenteerde een nieuwe cd, '**Dexternity**' (een ode aan saxofonist Dexter Gordon), en was live met zijn band te horen. De slagwerker heeft nog met Dexter gespeeld. "Wat heb je van hem geleerd?", vroeg Co de Kloet. "Dat ik door moet blijven spelen", was het antwoord van Ineke. Live was ook een optreden van het keyboardtrio **Curb**, dat ook al een plaat presenteerde: '**Pretty Good**'. Esther (zang) en Mateusz (gitaar) vormen een muzikaal duo. Het was te horen in Vollebregt omdat het een band heeft met het Amsterdams conservatorium. Elke keer is een act met een band met die instelling in 'Co live!' te verwachten.

Tussen de levende muziek door werden ter afwisseling plaatjes gedraaid. Bassist Hans Mantel en 'jazzkenner pur sang' is uit op bijzondere, 'niet te missen albums' en verzorgt iedere maand een 'plaatje met een praatje'.

Samenvattend: 'Co live!' vanuit Vollebregt is een afwisselend, levendig en actueel programma dat eigenlijk verdient ook via FM te worden uitgezonden. Het is gratis te bezoeken op de eerste zondagmiddag van de maand. Op tijd aanwezig zijn, het liefst al om 13.30 uur.

Lo Reizevoort
(<http://www.nposoulenjazz.nl/>)

Roos Plaatsman is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan daar. (<http://roseellismusic.com>)

NEW YORK CALLING

TRUMPED

Heel New York City was depressief de dag na de verkiezingen, mensen voelden zich letterlijk ziek. Het was wekenlang zonnig weer en die woensdag regende het de hele dag. Ik liep die ochtend over Columbus Circle en een groot, statig gebouw torende dreigend over de stad: de Trump Tower. Vanaf een uur of vier begonnen mensen de straat op te gaan om te demonstreren #notmypresident. De Amerikaanse droom wordt nu wel heel letterlijk genomen: iedereen, ja, iedereen kan president van Amerika worden.

De afgelopen week echode een gedicht van Maya Angelou door mijn hoofd dat me doet beseffen dat mooie dingen troost kunnen bieden:

"You may write me down in history
With your bitter, twisted lies,
You may tread me in the very dirt
But still, like dust, I'll rise.

Does my sassiness upset you?
Why are you beset with gloom?
'Cause I walk like I've got oil wells
Pumping in my living room.

Just like moons and like suns,
With the certainty of tides,
Just like hopes springing high,
Still I'll rise."

Dit is het deel van het gedicht dat ik inmiddels uit mijn hoofd ken maar op het internet kunt u het hele gedicht vinden: 'Still I Rise' van Maya Angelou.

Twee dagen nadat Trump werd gekozen als president overleed Leonard Cohen, een van mijn favoriete schrijvers en iemand die er met zijn teksten voor kon zorgen dat je toch weer met de wereld om je heen kunt dealen. In zijn lied 'Anthem' schreef hij: "There is a crack in everything, that's how the light gets in." En in Suzanne: "look among the garbage and the flowers - there are heroes in the seaweed"

In mijn sociale media kringen werd natuurlijk meteen opgeroepen om vooral muziek te gaan maken, we hebben de kunsten nu hard nodig zegt iedereen. Het klinkt wat cliché om dat als muzikant te gaan verkondigen maar mooie dingen bieden troost. Dus in plaats van naar het nieuws te kijken waar mensen zich afvragen of Trump nu een muur of toch een hek gaat bouwen, luister naar 'Body and soul' van Coleman Hawkins, of 'I must have that man' van Billie Holiday, of Joni Mitchells 'Blue' of Bill Evans' 'You must believe in spring' en gelukkig zou ik pagina's en pagina's kunnen vullen met mooie dingen.

Zelf ben ik voornamelijk bezig met het maken van muziek en ook dat doet me goed. Deze week gaat de cd eindelijk naar de printer en volgende maand komt hij uit. Trump kwam er dit keer tussendoor maar in mijn volgende column voor JazzFlits vertel ik er alles over!

Bekijk Roos Plaatsman/Rose Ellis live:
<https://www.youtube.com/watch?v=WuT2YxhvWQM>

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

JOHNNY HODGES & REX STEWART Things Ain't What They Used To Be RCA Victor

Nog nooit heb ik een Ellington-plaat voor deze rubriek bij de kop gehad, terwijl ik toch regelmatig op hem terugval. Er is zoveel Ellington-materiaal dat voor deze rubriek in aanmerking komt. Bijvoorbeeld de 'Webster-Blanton Years', 'Piano In The Background', '...And His Mother Called Him Bill...' 'Such Sweet Thunder', 'The Far East Suite' en het 'Ellington Songbook' van zangeres Ella Fitzgerald. En natuurlijk de kleine groepen van (ex-) Ellington-mensen. Dan hebben we het over 'Back To Back' en 'Side By Side'. Met oud Ellington-materiaal kan ik wel een hele jaargang van Jazzflits vullen, geen probleem. Deze keer wil ik 'Things Ain't What They Used To Be' belichten. Een elpee met vier opnamesessies uit 1940 en 1941 van twee kleine Ellington-groepen uit de Blanton-Webstertijd, die niet op de 3-cd met dezelfde naam staan. Een plaat met allemaal relaxte muziek uit de 'middle jazz'-tijd van Ellington. Jimmy Blanton is de alom aanwezige bassist. Hij alleen al maakt deze plaat tot een feestje. Zijn combinatie met de room van altsaxofonist Johnny Hodges is onovertroffen en een elpeekant lang te genieten. Speciaal voor deze opnamesessies geschreven stukken werden standards van de Ellington Band. 'Things ain't...' zelf natuurlijk. Maar ook 'Passion flower' en 'Daydream' vind je bij Ellington vaker terug dan je verwacht. Op kant twee van de elpee staan opnamen van kornettist Rex Stewart. Met Ben Webster op tenor. Opnamen die ook de tand des tijds kunnen weerstaan. Mocht u deze plaat tegenkomen: kopen.

Luister hier naar een track van de lp:
<http://bit.ly/2fgHoLA>

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 4 november 2016

Dave Holland's Aziza wordt getipt door de Duitse criticus Axel Stinshoff. (Persfoto)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

DOROTA MIŚKIEWICZ

Piano.PI (Universal)

[Rui Eduardo Paes, jazz.pt \(Portugal\):](#)

STEVE LEHMAN & SÉLÉBÉYONE

Steve Lehman & Sélébéyone (Pi Recordings)

[Jon Newey, Jazzwise \(UK\):](#)

DINOSAUR

Together, As One (Edition Records)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

ART ENSEMBLE OF ARKHANGELSK

FEAT. TIM DOROFEEV & ANATOLY VAPIROV

Live At Varna Summer 2016 (ArtBeat)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway\):](#)

GABRIELLE MITELLI/PASQUALE MIRRA

Water Stress (Caligola Records)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

ANDREW CYRILLE QUARTET

The Declaration Of Musical Independence (ECM / Universal)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

WHITE DESERT ORCHESTRA

Les Deux Versants Se Regardent (Clean Feed)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

ESBJÖRN SVENSSON TRIO

E.S.T. Symphony (ACT)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

MARTIN BEJERANO

Trio Miami (Figgländ Records)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\):](#)

GEIR SUNDSTØL

Langen ro (Hubro)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

CHRISTIAN WALLUMRØD ENSEMBLE

Kurzsam And Fulger (HUBRO)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

**DAVE HOLLAND/LIONEL LOUEKE/CHRIS POTTER/
ERIC HARLAND**

Aziza (Dare2 Records)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.

OVERLEDEN

Een publiciteitsfoto van Kay Starr.

Victor Bailey, 11 november '16 (56)
Amerikaanse basgitarist was de opvolger van Jaco Pastorius in Weather Report tot de groep in 1986 uit elkaar viel. Was daarna lid van Steps Ahead en andere fusion bands.

Kay Starr, 3 november 2016 (94)
Amerikaanse zangeres, bekend in de wereld van het amusement, maar leverde een niet te onderschatten bijdrage in de jazz. Will Friedwald: 'Starr isn't bluesy. She's thoroughly blue. Bluer, in fact, than you'd think any white woman has a right to be. [...] Starr had more growling trumpets on her tail than any songbird since Bessie Smith.' Maakte in 1944/45 opnamen met de band van Charlie Barnet, met Wingy Manone en de Capitol Jazzmen. Over haar eigen jazz-lp's rond 1960 nogmaals Friedwald: '... four of the most colossal jazz vocal sets ever recorded' (Jazz Singing, 1990, pag. 209 en 218).

Guy Nadon, 9 oktober 2016 (82)
Frans-Canadese drummer, geboren en overleden in Montréal, was gedurende 37 jaar van de partij op het plaatselijke jazzfestival, speelde ook in de Vic Vogel big band. Zijn autobiografie en een film-documentaire over hem hebben beide als titel 'Le Roi du drum'.

Claus Ogerman, 8 maart 2016 (85)
Overlijden pas recentelijk bekendgemaakt. Van oorsprong Pool arrangeerde hij voor de Duitse bands van Max Greger en Kurt Edelhagen. Trok in 1959 naar de VS, waar hij in de jaren zestig samenwerkte met Bill Evans, Stan Getz, Oscar Peterson, A.J. Jobim en anderen. Sindsdien pendelde hij tussen New York en München. Arrangeerde in 2001 voor Diana Krall. (jjm)

VARIA

Programma uitreiking Boy Edgar Prijs 2016

De Buma Boy Edgar-prijs wordt op woensdag 7 december in het Bimhuis, Amsterdam aan bassist Wilbert de Joode uitgereikt tijdens een door de laureaat zelf samengestelde concertavond. Het programma biedt een combinatie van al langer bestaande groepen en nieuwe samenstellingen, met De Joode als vaste waarde. Pianist Achim Kaufmann en rietblazer Frank Gratkowski vormen al veertien jaar een hecht trio met De Joode. Het Ab Baars Trio gaat nog verder terug (opgericht in 1989) en speelt eigen composities van Baars. Voor de gelegenheid is de jonge Poolse pianiste Marta Warelis uitgenodigd om mee te spelen. Verder heeft De Joode een aantal geestverwanten uitgenodigd: Peter van Bergen en Tobias Delius op saxofoon/klarinet, Ada Rave op saxofoon en Michael Vatcher en Onno Govaert op drums.

Tweede Nacht van de Jazz op 26 november

Op zaterdag 26 november vindt de tweede editie van het landelijke evenement Nacht van de Jazz plaats. Tijdens deze avond en nacht treden in jazzclubs en op diverse andere locaties in elf Nederlandse steden jazzmusici uit binnen- en buitenland op. Vanwege de Nacht worden er dit jaar rondom 26 november extra jazzavonden en festivals georganiseerd in onder andere Wageningen, Nijmegen, Maastricht en Den Haag. Behalve concerten zijn er ook films, literatuur, foto-exposities en jazz-dj's. VPRO Vrije Geluiden verzorgt op 19 november een vooruitblik op het evenement en op 26 november een thema-uitzending tijdens de Nacht van de Jazz op NPO Soul & Jazz. Het complete programma is te vinden op www.nachtvandejazz.nl.

RAUL SANTANA QUARTET JAZZ IN BEELD

Sinds 1994 stelt de stichting PJPJ studenten van de jazzafdeling van het Koninklijk Conservatorium te Den Haag in de gelegenheid om in Voorschoten presentatie- en podiumervaring op te doen. In de goed gevulde Grote Zaal van het Cultureel Centrum vond op zaterdag 12 november 2016 het derde PJPJ-jazzconcert van dit seizoen plaats. Dit keer stond het kwartet van pianist **Raul Santana** op de bühne, met zangeres Ronja Burve als gast na de pauze. Santana werd terzijde gestaan door Patrick Bonnet op saxofoon, Ignacio Santoro op contrabas en Louis Portal op drums. (Persfoto)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 14 november 2016

1 Joey Alexander

Countdown
(Motema)

2 Eric Alexander

Second Impression
(HighNote)

3 Norah Jones

Day Breaks
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom

• **Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann.** **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een

abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVAL DECEMBER

STRANGER THAN PARANOIA

Paradox, Tilburg; Brebl, Nijmegen,
23 tot en met 29 december 2016
(<http://www.paulvankemenade.com>)

Met onder anderen: Espen Eriksen Trio, Flat Earth Society, Knalpot, Jozef Dumoulin, Hermine Deurloo Kwartet, Reeds & Deeds, LABtrio, Jasper Van 't Hof en de initiator van Stranger than Paranoia Paul van Kemenade.

JAZZ OP PAPIER (VERVOLG)

Boogie woogie.

In: Sinclair Traill & Gerald Lascelles (ed.). Just Jazz. - London, 1957. - p. 13-40

Creole echoes.

In: Sinclair Traill & Gerald Lascelles (ed.). Just Jazz 2. - London, 1958. - p. 25-52

The Blues: a study in ambiguity.

In: Sinclair Traill & Gerald Lascelles (ed.). Just Jazz 3. - London, 1959. - p. 75-91

Ashamed of race,

in: Jazz Monthly, april 1958, p. 6-7

Ashamed of race II,

in: Jazz Monthly, jan. 1959, p. 28

Creole echoes [ged. herdr. van artikel in Just Jazz 2]

in: Jazz Review, sept. 1959, p. 13-15 & nov. 1959, p. 26-27

Book review: The Jazz Scene by Francis Newton,

in: Jazz Review, okt. 1959, p. 42-44

The Roots of Jazz.

In: Nat Hentoff & Albert McCarthy (ed.). Jazz : new perspectives on the history of jazz [...] - New York, 1959. - p. 1-20

'Fascinating rhythm' (The African rebound).

In: Peter Gammond (ed.). The Decca Book of Jazz. - London, 1960. - p. 254-278 [soortgelijk artikel als Creole echoes in Just Jazz 2]

Some jazz myths questioned,

in: Jazz (ed. Dan Morgenstern/Pauline Rivelli), jan. 1963, p. 6-8

Will jazz survive the century? [ged. rondvraag in rubriek Jazz Forum]

in: Jazz, maart 1963, p. 22

Ninth German Jazz festival,

in: Jazz, sept. 1964, p. 26

Form and content in jazz,

in: Jazz, dec. 1965, p. 22 en 30

Die kreolische Tradition: zur Rolle des Jazz in der amerikanischen Volksmusik,

in: Der Monat nr. 214, 1966, p. 60-70

Jazz and the Creole tradition,

in: Jazz Forschung/Jazz Research nr. 1, 1969, nr. 1, p. 99-112

Black light and white shadow: notes for a history of American negro music [bespr. serie Blues paperbacks, red. Paul Oliver]

in: Jazz Forschung/Jazz Research nr. 2, 1970, p. 24-93

Black light and white shadow: after Black Power, what? [bespr. boek van Paul Oliver]

in: Jazz Forschung/Jazz Research nr. 3/4, 1971/72, p. 11-34

John F. Szwed, Black America [boekbespr.]

in: Jazz Forschung/Jazz Research, nr. 5, 1975, p. 165

Siegfried Schmidt-Joos, Rock Lexikon [boekbespr.]

in: Jazz Forschung/Jazz Research, nr. 8, 1976, p. 233

Zur Frage einer wertfreien Jazzforschung,

in: Saalfelder Jazztage, 1979, p. 30-37

Jan J. Mulder

JAZZFLITS 268 KOMT 5 DECEMBER UIT